Written by - எம்.ஏ.சுசீலா -
Saturday, 22 December 2012 00:33 - Last Updated Saturday, 22 December 2012 00:40

''ஆகாயம் பல்வறோ வண்ணங்கள் காட்டுவதுண்டு..நிறமற்ற ஆகாசமும் உண்டு..நம் கற்பனகைக்றேற்ற வண்ணம் காட்டும் ஆகாயமாக அது விரிவதும் உண்டு....எதுவும் நம் பார்வயைபை் பறொதுத்ததே''. சீனாவின் ஷாங்காய் சர்வதசே திரபை்பட விழாவில் திரயைிடப்பட்ட 'ஆகாசத்திண்ட நிறம்'' என்ற மலயைாளத் திரபை்படத்தை நறே்றுு தில்லி ஹபேிடட் திரபை்படவிழாவில் காண வாய்த்தது அற்்புதமான ஓர் அனுபவம். படத்தபை் பற்றிய மான் அனுமானங்கள் தகவல்கள் ஆகிய எவயைுமே இன்றி,அங்கு சனெ்றிருந்த எனக்குக் கூறந்ை்த பொருட் சலெவில் எளிமயைான ஓரு் கதகை்கரு்வ மயைமிட்டு அழகானதொரு சயெ்தியை மான் வதை்திரு்ந்த அந்தப்படம், ஆனந்தம் கலந்த அதிர்ச்சியஎை்ற்படுத்துவதாக அமந்ை்திரு்ந்தது. படத்தின் ஓரு் வரிக்கதை என்று் சொல்லப்போனால் திரு்டன் திரு்தி நல்லவனாகும் வழக்கமான ஜீன்வால்ஜீன் கததைான்....ஆனாலும் அதற்குத் தரப்பட்டிரு்க்கும் ட்ரீட்மணெ்ட்..., அததை் திரகை்கதயைாக்கிக் காட்சிப்படுத்தியிரு்க்கும் நரே்த்தி இவை சொல்லுக்கடங்காதவை.

அந்தமான் பகுதியில் கலபை்பொருள் விற்பனகை்கடை ஒன்றில் தான் உருவாக்கிய சிற்பங்களகை் கொடுத்துப் பணம் பறெுகிறார் ஓரு் முதியவர்.இதபை் பார்த்துக் கொண்டே இருக்கும் ஓரு் வாலிபன் அவரபை்பின் தொடர்ந்து ஓடி வருகிறான்.வழியில் ஓருவரின் பர்ஸை அவன் பிக்பாக்கடெ் சயெ்யும்போதுதான் அவனது நோக்கம் நமக்குப் புரிகிறது.கிழவர் ஓரு் மோட்டார் படகில் ஏறி அமர்ந்து அதசை் சலெுத்த ஆரம்பிக்கயைில் அதற்குள் குதித்துக் கத்தியகை் காட்டி அவரை மிரட்டிப் பணம் பறிக்க முயல்கிறான் அவன்.அவரோ சற்றும் சலனப்படாமல் 'உனக்குப் படகு வலிக்கத் தரெியுமா.../நீ ந்தத் தரெியுமா' என்பது போன்ற எதிர்பாராத களே்விகளகை் கடே்டுக்கொண்டே சட்டனெ்று சுக்கானின் திசை மாற்றி வகேத்தகை் கூட்டி விடுகிறார்.அவன் நிலை தடுமாறும் நரேத்தில் கத்தி அவர் கயைில் வந்து விடுகிறது.தன்னை எதுவும் சயெ்து விட வணே்டாம் என அவன் கஞெ்சி மன்றாட அவர் சற்றும் சலனமின்றிப் படகசை் சலெுத்தியபடி,சிறியதொரு தீவுக்கு வந்து சரே்கிறார்.

அதன் கரயைில் அமந்ை்திரு்க்கும் அழகான மர வீடு ஒன்றில் அவரோடு ஓரு் சிறுவன்,ஓரு்[வாய் பசே முடியாத காது களோத]இளம்பணெ் –மலேும் அவர்களுக்கு உதவியாளனாகத் திக்கு வாய் பசேும் ஓரு் நடுத்தர வயதுக்காரன் ஆகியோரும் வசிப்பதை அவன் பார்க்கிறான். எவரும் அவனோடு ஓரு் வார்த்தை கூடப் பசேவில்லயைென்றாலும் வளோவளேகை்கு அவர்களோடு கூடவே அவனுக்கும் உணவும்,மதுவும் பரிமாறப்படுகின்றன;அவன் தவேகை்கறே்ற தும்ணிமணிகள் அவனதை் தடேி

வருகின்றன.அவனோ அந்த வீட்டின் மர்மம் பாரியாத கூழப்பத்திலும் அங்கிருந்து வளியறே மூடியாத தவிப்பிலும் திண்டாடுகிறான்.

அந்த வீட்டதை் தவிர வறோ ஆள் அரவமற்ற அந்த இடம் அவனை மிரட்சிக்கு ஆளாக்குகிறது. ஆனால்,அந்த வீட்டிலுள்ளவர்கள் மகிழ்ச்சியாகவே இருக்கிறார்கள்.மூதியவர் பொம்மகைள் சயெ்கிறார்;சிறுவனோடு விளையாடுகிறார்....மீன் பிடிக்கிறார்...அவனுக்கு்ப் படிக்க எழுதக் கற்பிக்கிறார்.அந்தப் பணெ்ணும் அவர்களுக்கு்த் தவேயானதை சமதை்து உணவு பரிமாறி சிறுவனோடு கடல்பூரத்தில் களித்து விளையாடி..தோட்ட வலேை சயெ்து பொழுதகை் கழிக்கிறாள்.அவள் பசே மூடியாதவள் என்பதயைே தற்சயெலாகத்தான் அந்தத் திரூடன் அறிந்து கொள்ள நரே்கிறது.

அவன் சிறிதும் எதிர்பார்க்காத ஓரு நரேத்தில் அந்தக் கிழவர் ஓரு மோட்டார் பகை்கில் அந்தச் சிறுவனையும் ஏற்றிக் கொண்டு தீ வுக்கு்ள் எங்கோ சலெ்கிறார்.அந்த இடம் எங்கிருக்கிறது,அங்கே இருப்பது என்னஎன்பதைஅறியத் தவிக்கிறான் திரூடன். அங்கே நிற்கும் ஓரு சகை்கிளை எடுத்துக் கொண்டு அதகை் கண்டுபிடிக்க அவன் சனெ்றாலும் அதில் அவன் மூயற்சி வறெ்றி பறெவில்லை; வீட்டு உதவியாளன் அந்த சகை்கிளின் காற்றபை் பிடுங்கி அவன் எங்கும் சலெ்ல மூடியாமல் ஆக்கி விடுகிறான்.

கிழவரிடம் தன்னை வளியறே்றுமாறு அவன் கடே்டுக் கொள்ள, 'நீ ,என் அனுமதியோடு படகில் ஏறியிருக்கவில்லை;இப்பாேது நீ இங்கிருந்து சலெ்லவும் அது உனக்கு்த் தவேயைில்லை'என்று மட்டுமே சொல்கிறார் அவர்....ஆனால் அதற்கான வழி எதுவுமே அவனுக்கு்த் தரியிவில்லை.தூரத்தில் சலெ்லும் கப்பலுக்கு அவன் கூக்கு்ரல் எட்டவில்லை;கடலுக்கு்ள் நீ ந்தி அக்கரை சலெ்லும் மூயற்சியில் அவன் தடுமாறித் தத்தளிக்க அந்தப் பணெ் அவனகை் காப்பாற்றுகிறாள்.மீண்டும் அதே வீடு..அதே மூகங்கள்!

ஓரு்நாள் படகில் நகரத்துக்கு்ச் சலெ்லும் கிழவர் ஓரு சவப்படெ்டியோடு மீள்கிறார்; அதை மோட்டார் பகை்கில் கட்டிக் கொண்டு தீ வுக்கு்ள் சலெ்கிறார்.மர்ம மூடிச்சு இன்னும் வலுவாக இறுக அந்த சவப்படெ்டி தனக்கானதோ என்ற பீதியில் அவன் உள்ளம் துணுக்கு்றுகிறது.

நகரத்திலிருந்து பூதிய இளஞெ்ன் ஓரு்வன் ஓரு்நாள் அவரோடு வருகிறான்.''அந்த வீட்டில் இருப்பவர்கள் கதியற்ற அனாதகைள், அவர்களகை் காயப்படுத்தினால் அந்த மூதியவரும் காயப்படக்கூடும்''என்கிறான் அந்த இளஞெ்ன்.
படிப்படியாக அந்த மூரட்டு மனிதனின் உள்ளத்தில் ஏதோ ஓரு மாற்றம் தன்னையும்

அறியாமல் நிகழ்ந்து கொண்டே வருகிறது.

ஒரு நாள் படகில் ஏறிக் கொள்ளுமாறு அவனை அவர் அழைக்க –தனக்கு அவர் விடுதலை தரப்போவதான களிப்பில் அவன் அவருக்கு நன்றி சொல்கிறான்;அவரோ அந்தச் சிறுவனையும் உடன் அழைத்துக்கொண்டபடி அந்த மூழுநிலா ராவில் நடுக்கடலில் மீன் பிடித்துக் கூத□கலிக்கிறார். அவன் ஆத்திரமும் பதட்டமும் அடையை....நிலவும், இரவும் கடலின் வனப்பும் தூள்ளிப்பாயும் மீன்களின் களியாட்டமும் கொண்ட இந்தப் பிரகிருதியின் வனப்பை ஒரு கணம் அவனைப் பார்க்கச் சொல்கிறார் அவர்.

அவன் மனதுக்குள் சற்றே அச்சவை பிறக்க அந்தச் சிறுவனோடு நட்புக் கொள்கிறான்;அவனோடு கடற்கரையில் விளையாடி மீன் பிடிக்கச் சொல்லித் தரவும் இரவில் கதை சொல்லித் த□ங்க வைக்கவும் ஆரம்பிக்கிறான்.

தன்னோடு மோட்டார் பைக்கில் ஏறிக்கொள்ளுமாறு,ஒருநாள்,அந்தக் கிழவரே அவனை அழைக்கிறார். தீவின் மற்றொரு பகுதியிலுள்ள சிறிய இல்லம் ஒன்றில் சாவை எதிர்நோக்கிக் காத்திருக்கும் மூதியவர்கள் பலர், அவரது வருகைக்காக ஆவலோடு காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களில் ஓவியர்களும் கவிஞர்களும் உண்டு;சாமானியர்களும் உண்டு. கிழவர் அவர்களோடு சரேந்து காரம்போர்டு விளையாடுகிறார்;இரவு உணவுக்கும் பிறகு அவர்களோடு சரேந்து பாடி ஆடிக் களிக்கிறார்;தவேபைபடுபவர்களுக்கு ம□லிகை மருந்துகள் இட்டு சிகிச்சையும் அளிக்கிறார். மூன்பொரு மூறை அங்கு வந்திருந்தஆங்கில மருத்துவனானஅந்த இளைஞனும்அவர்களுக்கு சிகிச்சை அளிப்பது கண்ட திருடன் அவனோடு தனிமையில் மலெல்லப் பேச்சுக் கொடுக்கிறான்.

அப்போதுதான் கிழவர் தான் மறேகொண்ட பயணங்களின்போது,எங்கிருந்தலெல்லாமோ அந்த வயதானவர்களைக்கொண்டு வந்து அங்கே சேரேத்திரும்பதும் அவர்களதை தன்னால் மூடிந்தவரையில் பராமரித்து வருவதும் அவனுக்குத் தரிகிறது.

அவனது மனம் மூழுமையாக நகிழத் தொடங்கும் அந்தக் கட்டத்தில் கிழவர் அவனிடம் வாய் திறக்கிறார்.. ''நீ என் படகுக்குள் வந்தது போல்,வாழ்வில் நம் அனுமதியில்லாமலே எத்தனையோ விஷயங்கள் நம்மை எதிர்ப்பட்டு விடுகின்றன.....நானும்,இந்தத் தீவும்,கடலும் உன் வாழ்க்கைக்குள் வந்ததும் அது போலத்தான்;உன் வாழ்வை நீ தான் மூடிவு சயெ்ய வணேடும்;அதில் தலையிடும் உரிமை பிறருக்கில்லை..இனி உன்னைக் கொண்டு போய் நகரத்தில் விட்டு விடுவதாக இருக்கிறனே்''என்கிறார்.

அந்த வீ ட்டில் உள்ளவர்களுக்கும் அவனுக்கும் பரஸ்பரப் பிணைப்பு நரேத் தொடங்கியிருந்த அந்தத் தருணத்தில் இரு தரப்பிலும் மனம் கனக்க அவன் படகில் ஏறிக் கொள்கிறான். அவனை இறக்கி விடும் அவர்..''மகிழ்ச்சி என்பது பிறர் பொருளைப் பறிப்பதில் இல்லை...பிறருக்கு நம்மால் என்ன சயெ்ய முடியும் என்று பார்ப்பதிலதோன் அது இருக்கிறது''என்று மட்டும் சொல்லி விட்டு நகர்ந்து போகிறார்; வழக்கம் போலத் தான் சயெ்த சிற்பங்களை விற்றுக் காசாக்கிக் கொண்டு படகில் ஏறித் தீ வுக்குக் கிளம்புகிறார். அவன் அதுபை் பார்த்துக் கொண்டே உறைந்து நிற்கிறான்...

இதுவே நமது வழக்கமான மசாலா படங்களாக இருந்திருந்தால் அவன் தாவி ஓடி முட்டி மோதித் தன்னை இரத்தக் களறியாக்கியபடி அவர் படகில் எவ்விக் கூதித்து அவரிடம் உணர்ச்சிகரமான மன்றாட்டை நிகழ்த்தியிருப்பான்..இங்கே அப்படி எதுவும் நிகழவில்லை; ஆனாலும் அவன்,வறேொரு தனிப்படகில்அங்கே திரும்பி வருகிறான்..நரோக அந்த மூதியரோர் இல்லத்தை நோக்கித் தான் கொண்டு வந்த பொருட்களை எடுத்துக் கொண்டு அவன் சலெ்ல அங்கே ஓரு ஓவிய மூதியவரின் சாவு நிகழ்ந்திருக்கிறது.மலெ்ல அந்தத் தனிமையான தீ வில் வாழும் அவர்களின் வாழ்க்கை அமபை்போடு தன்னையும் கரதை்துக் கொண்டபடி தன் வாழ்வை அர்த்தமுள்ளதாக்கிக் கொள்கிறான் அவன்.

ஆகாயம் பல்வறேு வண்ணங்கள் காட்டுவதுண்டு..நிறமற்ற ஆகாசமும் உண்டு..நம் கற்பனகை்கறேற்ற வண்ணம் காட்டும் ஆகாயமாக அது விரிவதும் உண்டு....எதுவும் நம் பார்வயைபை் பொறுத்ததே எனத் தொடக்கத்தில் வரும் கவிதை பரோன்ற உரயைாடலுடன் தொடங்கும் படம் அவ்வாறே நிறவைும் அடகைிறது..ஓரே ஓரு வித்தியாசம்....இப்போது அந்த மூரடனும் அதில் பங்கறேற்றிருப்பதே..

திரபை்படத்தின் கதயைை இவ்வாறு சொல்லிக் கொண்டு போவது எளிது....ஆனால் பாத்திரங்களின் இமை அசவைுகளில்,நுணுக்கமாக வறேுபடும் மூக பாவனகைளில்,காட்சிகளை அடுத்தடுத்து தொகுத்துக் காட்டும் மூறமையில் திரகை் கலகை்கு இந்தத் திரபை்படம் இலக்கணமே வகுத்திருப்பதபை் பார்த்து அனுபவிக்கும்போதுதான் விளங்கும்.

.

இங்கு சொல்லப்பட்டிருக்கும் இத்தனை அழகான சயெ்திகளையும் படம் எங்குமே பசேவில்லை...உணர்த்த மட்டுமே சயெ்கிறது.படத்தின் மொத்த உரயைாடல்களையும் ஓரே பக்கத்தில் அடக்கி விட மூியும்.திரபை்படம் என்பது ஓரு காட்சி ஊடகம் மட்டுமே என்பதை மிகத் தளெிவாகப் பூரிய வதை்திரக்கிறார் இயக்குநர்.பஞ்ச் வசனங்களோ,கூத்துப்பாட்டோ,நடனங்களோ கட்டிப்பூரளும் சண்டகை் காட்சிகளோ கொஞ்சமும் அற்ற இந்தப் படத்தை,7,8 வயதுச் சிறுவர்கள் கூட ஆர்வமுடன் லயித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்ததகை் காண முடிந்தது.[உடன் வந்த என் 10வயதுப் பதே்தியும் அப்படித்தான்]

Written by - எம்.ஏ.சுசீலா -
Saturday, 22 December 2012 00:33 - Last Updated Saturday, 22 December 2012 00:40

ஊமபைபணெணாகக கவரசசி எதுவுமறற எளிமயான தாறறதில,ஒபபனகைள சிறிதும அறறுக கணகளால மடடுமே நடிதிரக கும அமலாபால,[நம படங்களில இதகை கறபனை சயெதாவது பாரக்க முடியுமா என்ன?] கணசிமிடடும கறுமபுகாரக கிழவராக மிகை சிறிதுமறற நடிபபகை காடடியிரக கும நடெமுடிவணேு, இறுகிப பாேன தாறறதுடன கறபாறயாகக காடசியளிதது பினபு படிபபடியான நகெழவசை சிதிரிதிரக கும திரடன பாதிரமாக இநதிரஜித, சிறிது நரேமே தாறறம தநதாலும ஆரவாரமறற அமதையுடன வரும பிரது விராஜ [டாகடர]. மறறும அநதச சிறுவன,திக்கு வாய உதவியாளன,முதியாேர இலலதது பாதிரங்கள என இநதபபடதில வரும அனதைதுப பாதிரங்களுமே மனதில கலவடெடாகி விடுவதறகுக காரணம தாங்கள இநதபபடதில நடிககவிலலை,வாழநதிரக கிறாேம என்பதான பிரகஞை அவரகளுகுகுளளும இருநதிருபபதே. எநதப பாதிரதது கும பயெரிலலை;இநதபபடததை பாொறுதத வரை அது தவேபை படவும இலலை.

படம முழுவதும அநதமான பகுதியசை சரேநத சிறு தீ வு[அநதமான நிகாேபார தீ வுகளிலிருநது 40 கி மீ தளளியிரக கும 'நயெில'' என்னும அழகான சினனஞ சிறுதீ வு] ஒனறிலயேே எடுக கபபடடிரக கிறது.கடலின கும றலும,கடல மறறும வானின வணணமும,கடறகாறறின சீ றலும,மர வீ டுகளின நரேதியான வடிவமபைபும,அலகைளின ஆரபபரிபபுமே படதுக கறேற பினனணியசை சிறபபாக அமதைதுத தநதிரக கின்றன.

சீ னாவின ஷாங்காய சரவதசே திரபைபட விழாவில அநநாடடின மிக உயரிய தங்க விருதுக கான பாேடடிபபடங்களில ஒனறாகத தரிவு சயெயபபடட மிகச சில படங்களில இதுவும ஒனறு என்பது என்பதும,அநத விருதுக கு-இதுவரை பாேடடிக கூத தரிவான முதல மலயாளத திரபைபடமும இதுவே என்பதும கூறிபபிடதது க சயெதிகள.

படம தொடங்கும முனனர,படதின இயக்குநர திரு பிஜு அவரகள மடேயைறேித தன அனுபவங்கள சிலவறறபை பகிரந்தது கொணடார. மிக அணமயிலதோன கரேளத்தில வளிவநதிரக கும இநதபபடம [அதறகு முனபே ஜுனில ஷாங்காய பட விழாவில திரயிடபபடடுவிடடது] ஒரு வாரம மடடுமே அங்குளள திரை அரங்குகளில ஓடியது என்றார அவர. தன முநதயை படங்கள ஒரு சில நாடகள மடடுமே ஓடியிருபபதால-இபபாேது இது ஒரு வாரம ஓடியிருபபது வரவறேகததக்கதுதான என்று அவர வடேிக்கையாகச சொனனாலும மாறறுத திரபைபடங்களை - நலல திரபைபடங்களை வரவறேகும கலவியறிவு மிகுநத கரேளம பாேனற ஒரு மாநிலத்திலும கூட இநத நிலதைான என எணணியபாேது உளளம வருநதத்தான சயெதது.. கூடவே...இவவாறான படங்கள தமிழில எபபாேதுதான வரும என்னும ஏக்கமும கூடத்தான.... [தறபொழுது ஆஸகார விருதுக்காகவும சிறநத படங்களிலொனறாகத

தரிவு சயெ்யப்பட்டிருக்கிறது. - பதிவுகள் -]

நன்றி: http://www.masusila.com/2012/07/blog-post_30.html